

תת"ע 1058/05/13 - מדינת ישראל, עו"ד נאוה עוז נגד שמעון כהן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1058-05-13 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל
עו"ד נאוה עוז
נגד
שמעון כהן - עו"ד קריביצקי
המאשימה
הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

1. נגד הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס המייחסת לו עבירה של אי ציות לרמזור אדום בכיוון נסיעתו בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה ונכנס לצומת, בניגוד לתקנה 22 (א) לת"ת. הנאשם הודה בנהיגה בזמן ובמקום המפורטים בהודעת תשלום הקנס אך כפר בביצוע העבירה.

2. במסגרת פרשת התביעה העידה עדת התביעה השוטרת אילנה בן יוסף (להלן: **השוטרת**). השוטרת ציינה כי היא זוכרת את האירוע באופן "חלקי" מעבר לאמור בדוח בשל היות האירוע אירוע חריג בהיבט של התנהלות הנאשם. העדה ציינה בפתח עדותה כי במקום נכח שוטר נוסף בחניכה בשם קוסטה (להלן: **השוטר הנוסף**) אשר לא ערך מזכר על האירוע היות והוא לא ראה, לטענת השוטרת, את ביצוע העבירה. לדברי השוטרת בחקירה נגדית, השוטר הנוסף לא רשם דבר הן משום שלא ראה את ביצוע העבירה וגם "**כיוון שהיה בחניכה, הוא עדיין לא ידע לרשום מסמך משטרתי**" (ע' 5 ש' 2-3). לדברי השוטרת, יש בכוחה להצהיר כי השוטר הנוסף לא ראה את ביצוע העבירה שכן האירוע זכור לה באופן חלקי, כאמור. לשאלה כיצד יכולה השוטרת להעיד בשמו של השוטר האחר ביחס למה שראה או לא ראה השיבה השוטרת "**אני מניחה שדיברנו על זה**" וכן משום שהשוטר הנוסף שמר באותה עת על דרוש חקירה של ימ"ר ת"א. לדברי השוטרת, היא עמדה לבדה מחוץ לניידת ואכפה. עוד ציינה השוטרת כי היא אינה יודעת לומר אם באותו יום השוטר הנוסף עצר כלי רכב וכן "**איני זוכרת אם הוא רשם דוחות**" (ע' 5 ש' 27). עוד ציינה השוטרת בהקשר זה כי "**יתכן שבשלב מאוחר יותר אחרי האירוע המדובר הוא עצר רכבים על עבירות שהוא ראה שבוצעו**

והוא רשם את הדוחות. אני סייעתי לו כחונכת (ע' 6 ש' 2-4). השוטרת לא זכרה אם השוטר הנוסף ערך דוחות ולשאלה אם מותר היה לו לערוך דוחות השיבה **" נראה לי שכן "** (ע' 6 ש' 8). כיוון שצוין כי הנאשם עוכב נשאלה השוטרת היכן דוח העיכוב שנרשם ועל כך השיבה **" מסרתי אותו בסיום משמרת לחדר דוחות "** (ע' 6 ש' 14) וכי **" יכול להיות "** שהשוטרת ערכה מסמכים נוספים שאינם בחומר הראיות (ע' 6 ש' 16-17). השוטרת נשאלה אם יתכן כי במקרה הנדון לא מולא דוח עיכוב ועל כך השיבה **" במקרה הזה אני כמעט זוכרת בוודאות שמילאתי "** (ע' 9 ש' 1-2; הדגשה הוספה). בהמשך עדותה של השוטרת התברר כי לאחר האירוע הגיעו למקום שני שוטרים נוספים, חוץ מהשוטר הנוסף; השוטרת בתיה רוקח והשוטר האני מרהג'י. לשאלה מדוע לא ציינה עובדה זו קודם לכן השיבה השוטרת כי לא נשאלה על כך בדיון הקודם (ע' 9 ש' 24-25). כאן המקום לציין כי גם בדיון הקודם לא נשאלה השוטרת באופן ספציפי על נוכחות שוטר או שוטרים נוספים באירוע אלא נשאלה באופן כללי מה היא זוכרת ועל כך השיבה **" ת. ... מה שלא מצוין פה, זה שהיה במקום שוטר שחנכתי אותו בשם קוסטה.. "** (עמ' 4 ש' 18-21)

3. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם לעצמו וכן העידה הגב' פטחוב סבטלנה שנסעה עם הנאשם במועד האירוע. הנאשם ציין כי השוטר הנוסף עצר אותו ולאחר בדיקה הודיע לו כי הוא נוהג בזמן פסילה. הנאשם טען בפני השוטר הנוסף כי הדבר אינו מתקבל על הדעת הואיל ולאחר המועד בו היה אמור לכאורה להיות פסול לנהיגה קיבל רישיון נהיגה עד שנת 2020. לדבריו, השוטרת הייתה באותה עת הייתה במקום ובתנאים שלא אפשרו לה להבחין בצומת בו נעברה לכאורה העבירה. לטענתו, השוטר הנוסף לא אמר לו כי הוא עוכב בשל כך שעבר באור אדום ברמזור והאשמה נשוא דיון זה "נולדה" בשלב מאוחר יותר, כ- 45 דקות לאחר שנעצר על ידי השוטר הנוסף (ע' 11 ש' 29). ע"ה 1 פטחוב סבטלנה נסעה עם הנאשם ברכבו וטענה כי הוא חצה את הצומת באור ירוק ולא באור אדום. היא אשרה את גרסת הנאשם כי השוטר הנוסף טען בפניהם כי הנאשם נעצר רק בשל נסיעה בפסילה.

דיון והכרעה

4. במקרה שלפנינו עותרת המאשימה להרשיע את הנאשם בהתבסס על עדותה של השוטרת כעדות יחידה. במקרים מעין אלה הרשעה היא אכן אפשרית אולם אז נדרש בית המשפט להזהיר את עצמו כי ההרשעה מבוססת על עדות יחידה. ההכרח להיזקק לעדות יחידה בלבד מחייב אם כן נקיטת משנה זהירות בבחינתה של אותה עדות. במקרה שלפני, לא התרשמתי כי ניתן לבסס הרשעה על עדותה של השוטרת. ע"פ הפסיקה, חובתו של כל שוטר שהיה עד לעבירה לערוך מזכר על כך גם אם לא ראה את ביצוע העבירה (עפ"ת (ת"א) 43875-12-10 **ירון שקופ נ' מדינת ישראל** (מיום 3.2.11)). בנפול הסבר זה לאי עריכת מזכר נותר ההסבר האחר שניתן לעניין והוא כי השוטר היה בחניכה. לטעמי הסבר זה חסר כל בסיס ואינו מתיישב עם עובדות אחרות להן טענה השוטרת. השוטרת העידה כי השוטר הנוסף רשם דוחות לנהגים ועצר אותם. פשיטא שמי שמיומן דיו לעצור נהגים ולרשום להם דוחות מיומן דיו על

מנת לערוך תרשומת על מה שראה (או לא ראה) בעניין העבירה.

כמו כן, טענה השוטרת בעדותה כי מילאה דוח עיכוב ומסרה אותו. דוח העיכוב לא הוצג כראיה במשפט. בשלב אחר בעדותה ציינה השוטרת כי **"במקרה הזה אני כמעט זוכרת בוודאות שמילאתי"** (ע' 9 ש' 1-2; הדגשה הוספה). הטענה כי הדוח מולא ונמסר אינה מתיישבת עם הטענה האחרת לפיה העדה "כמעט" זוכרת בוודאות שהדוח מולא.

חוסר העקביות של השוטרת בהצגת גרסתה אינם נוגעים אמנם ללב העניין, היינו לשאלה אם ביצע הנאשם את העבירה המיוחסת לו, ברם מכיוון שמדובר בעדות יחידה עליה נדרש לסמוך בית המשפט, מצווה בית המשפט לבחון עדות זו ולהעריכה באופן קפדני במיוחד. בנסיבות אלה סבורני כי די בחוסר עקביות זה על מנת שלא ניתן יהיה לקבוע כי המאשימה הרימה את הנטל הרובץ לפתחה ברמת ההוכחה הנדרשת בפלילים.

5. אדן נוסף עליו מושתת זיכוי הנאשם במקרה זה נוגע לפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן. כאמור, במקרה דנא היו במקום האירוע שני שוטרים ואילו השוטר הנוסף, שלטענת השוטרת שכלל לא הוכחה, לא ראה את העבירה. לדעתי אין בכך כדי להועיל למאשימה. הכלל הוא **"שכל שוטר שהוא עד לעברה חייב לתעד אותה. תרצה התביעה - תצרף אותו כעד תביעה; לא תרצה - לא תצרף אותו. אך הוא חייב לרשום דוח, ולו דוח האומר שלא ראה דבר. העובדה ששני שוטרים עדים לביצוע עברה ורק אחד רושם דוח, לעולם יש בה פגיעה מהותית ביכולתו של נאשם להתגונן."** (עפ"ת (ת"א) 43875-12-10 ירון שקופ נ' מדינת ישראל (מיום 3.2.11). שוטר בחניכה אף הוא בגדר "שוטר" ומוטלות עליו חובות כמו על כל שוטר, בפרט כאשר לגרסת השוטרת השוטר הנוסף, היה מיומן דיו על מנת לעצור רכבים ולרשום דוחות לנהגים.

בהיעדר מענה משכנע לשאלה מדוע לא נרשם דבר מפיו של השוטר הנוסף, הגם שנכח האירוע, מתחזקת התמיהה באשר לנסיבות שבעטיין נמנע השוטר הנוסף מעריכת מזכר על חלקו באירוע.

6. במקרה שלפני, היעדר מזכר מאת השוטר הנוסף אינו הפגיעה היחידה ביכולת הנאשם להתגונן. השוטרת העידה כי עיכבה את הנאשם ורשמה דוח עיכוב. דוח זה לא הוצג. חמור מכך, בעדותה השיבה השוטרת כי "יכול להיות" שערכה מסמכים נוספים הנוגעים לאירוע שאינם בחומר הראיות (ע' 6 ש' 16-17). העובדה שעדת התביעה היחידה לא שללה אפשרות כי קיימים ראיות נוספות שלא גולו לנאשם מקפלת בתוכה אפשרות לפגיעה קשה ומהותית ביכולתו להתגונן שכן יש לזכור כי זכות העיון בחומר החקירה שבידי המאשימה מבוססת על מתן אפשרות סבירה לנאשם להתגונן מפני המיוחס לו בכתב האישום (ע"פ 1152/91 סיקסיק נ' מדינת ישראל, פ"ד מו (5) 8 (1992)).

7. לאור כל הטעמים המפורטים לעיל, ומשקלם המצטבר, מצאתי לזכות את הנאשם מן המיוחס לו בכתב

האישום.

ניתנה היום, ו' טבת תשע"ה, 28 דצמבר 2014, במעמד הצדדים